

Nieuws brief

Blad van de Vereniging Woonschepen Zuid

veertiende jaargang

nummer 2 juni 2004

**Oud zuid
vertelt**

pagina 1

**Woonschip
als skutsje
herboren**

pagina 11

**Onze buurt
in oude foto's**

pagina 16

De Nijlgans

pagina 25

Oud Zuid vertelt

Op maandagavond 17 mei organiseerde het stadsdeel weer eens een informatie-avond voor de bewoners van onze onvolprezen Ijsbaanpadbuurt. Het bleek hoog tijd om ons op de hoogte te stellen van wat er de laatste tijd zoal ontwikkeld was door Oud Zuid. Allereerst bleek dat Jeroen Overweel inmiddels is opgevolgd door Stefanie van Veen. Jeroen zelf is nu de coördinator van de (wijk)coördinatoren.

Stefanie opende de bijeenkomst op de volslagen onmogelijke tijd van half acht! Toch was de

opkomst niet slecht. Er waren zeker een stuk of 30 buurtbewoners. Het eerste onderwerp was

Buurtschouw on-line

Stefanie gaf het woord aan Remco Dijkstra, de IT-er van het stadsdeel die verantwoordelijk is voor een totaal vernieuwde website. Op het moment van de bewonersavond is de website nog in de testfase. As alles goed gaat, is hij op maandag 24 mei de lucht in gegaan. De belangrijkste reden om de site te vernieuwen is het vergroten van de gebruikersvriendelijkheid. Nog niet alles is geïmplementeerd, maar het zou in de toekomst zelfs mogelijk moeten zijn om uittreksels aan te vragen en die per internet te betalen. Zover zijn we nog niet. Eén van de belangrijkste vernieuwingen is de toevoeging van e-panels. Voorlopig zijn die 6 maanden lang voor iedereen toegankelijk. Het is de bedoeling om op een gegeven moment ook besloten panels te creëren waar alleen ingelogde (en dus bekende) mensen op terecht zouden kunnen en waar eigen initiatief

Van de redactie: correcties

In het vorige nummer van de Nieuwsbrief deelde het bestuur mee dat een lid uit de vereniging was gezet. Die mededeling stond in een kader met een dikke zwarte rand. Daardoor kreeg de mededeling onbedoeld het aanzien van een rouwadvertentie.

Dat was niet de bedoeling. De redactie van de Nieuwsbrief deelt bij deze mee dat het haar spijt dat bovengenoemde mededeling op deze manier werd gepubliceerd.

In het artikel "Uit de vaart" van Willem-Jan Bloem in het aprilnummer van de VWZ Nieuwsbrief wordt een paar keer de naam Johan genoemd. In het artikel wordt de indruk gewekt dat deze Johan is overleden. Dat is echter niet juist. Overal waar Johan staat, moet u John lezen. Johan bestaat ook en hij leeft nog. Hij is de zoon van wijlen John en Dorry.

van de bewoners inzake het aandragen van onderwerpen van essentieel belang is. Maar dat is toekomstmuziek.

De komende zes maanden leidt het stadsdeel ons bij onze discussies door vragen en stellingen te poneren waarop een ieder kan reageren. Speciaal onze buurt is uitgekozen voor de pilot "buurt-schouw on-line". Aangezien de bedoeling is dat deze drie weken duurt vanaf het "live" gaan van de site, hoop ik dat dit stukje eerder op onze eigenste VWZ-website staat dan dat u het in de Nieuwsbrief kunt lezen, want dan is het allang weer voorbij. Van 24 mei tot 14 juni kunnen we allen onze grieven spuien en alle opmerkingen over het verslonzen van onze leefomgeving, de grove nalatigheid in het dichten van gaatjes in het fietspad en losliggende steigerdelen, verzakkende landhoofdjes en wat dies meer zij met een druk op de knop op de goede plek terecht laten komen.

Uit de zaal komen – mijns inziens geheel terecht – bezwaren tegen het feit dat deze digita-

Remco Dijkstra

CAPAAAN N A U T I S C H E X P E R T I S E B U R E A U

- beëdigde **taxaties**

- expertises en contra expertises

- ultrasone plaatdikte meting

- osmose- en vochtmeting

- financiële adviezen

aan- en verkoopbemiddeling

- efficiënt en op korte termijn

- uitgebreide rapportage

CAPBOAT SERVICE
Sinds 1973

Jachthavenweg 22b 1076 CZ Amsterdam, Telefoon: 020 4700800 Fax: 020 4700801. KvK Amsterdam 245.935

le buurtschouw de echte zou moeten vervangen. Niet iedereen heeft toegang tot internet. Wijkbeheerder Rob van't Padje neemt het woord en verzekert ons dat dit vooralsnog een experiment is, en dat het nog geenszins vaststaat dat de digitale buurtschouw de gewone helemaal vervangt. Bovendien is hij regelmatig in de buurt. Eén telefoontje en hij is zeker bereid om met een of meerdere bewoners een rondje te lopen langs gesignaleerde knelpunten. Een mailtje mag natuurlijk ook!

Stefanie vat het allemaal nog eens samen. Daarbij komen nog twee dingen aan de orde die mijn aandacht trokken. Het stadsdeel is verantwoordelijk voor zwerfvuil op straat. Is het water nu ook de straat of is dat weer DWR? Officieel is het DWR, maar als je zwerfvuil hier maar lang genoeg laat liggen waait het vanzelf wel weer in het water...

Een ander aspect was de Babylonische spraakverwarring tussen wijk en buurt. Ik hoop dat ik het goed heb begrepen: Stadsdeel Oud Zuid is onderverdeeld in wijken (vandaar ook die wijkcoördinatoren). De wijk waarin wij drijven is de Stadionbuurt. De Stadionbuurt is onderverdeeld in buurten (waaronder bv. de Van Tuyl van Serooskerkenbuurt, het nieuwe Stadionkwartier en de Ijsbaanpadbuurt). Het Jaagpad valt onder een andere wijk (en dus ook een andere wijkcoördinator). Pin me er niet op vast, maar ik geloof dat dat de Schinkelbuurt heet.

Na een korte pauze kwamen we tot het pièce de résistance

De Schinkeleilanden

De nieuwe projectleider Cock Rigter presenteerde vol trots de door hem geërfde en aangepaste plannen en gaf een korte toelichting op plannen en uitvoeringsplanning. Tot zijn stomme verbazing barstte de zaal los met vragen, opmerkingen en soms harde kritieken. Zijn plan had geruime tijd ter inzage gelegen en hij had de impressie gekregen dat de inspraakrondes voorbij waren en het principeakkoord al lang en breed gegeven was. Onze impressie was meer dat er bij dit plan niet of nauwelijks rekening gehouden was met al hetgeen tijdens de inspraakronde te berde was gebracht, en dat het plan substantieel afweek van hetwelk bij de inspraakronde van vorig jaar was gepresenteerd.

Met een no-nonsense houding die mij even

Stefanie van Veen

voorzichtig naar mijn Rotterdamse jeugd deed terugverlangen (geen woorden maar dahaden...) en een behoorlijke dosis kennis van zaken, besprak hij eerst de plannen zoals hij die voor ogen had en gaf daarna alle ruimte aan opbouwend commentaar. Een korte schets.

In november zou een begin gemaakt moeten worden met de definitieve vormgeving van het Tenniseiland. De enige kink in de kabel is dat de handbalvereniging nog niet akkoord is gegaan met een nieuwe locatie aan het Olympiaplein. Een geruststellend gezicht was dat de extra eilandjes met hoge bomen in elk geval op de tekening stonden. Dit zou dan voor 1 april 2005 gereed moeten zijn, want dan begint het nieuwe tennisseizoen.

Bij de werkzaamheden op het tenniseiland zal een deel van de grond gesaneerd moeten worden, maar er blijft erg veel grond over. Deze grond kan gebruikt worden om het Parkeiland op te hogen (dat moet zo'n drie meter boven de waterlijn komen) en andere plekken bij te vullen die gesaneerd zullen moeten worden – zoals een niet nader te noemen jachthaven hier in de buurt.

Eigenlijk een van de laatste opmerkingen uit de zaal, van Thijs Struick, maar hier goed op z'n plaats is de volgende. De toezegging is gedaan dat er een verhoogde wal met bomen zou komen tussen de Jachthavenweg en het Frans Ottenstadion.

Zou deze wal misschien als een van de eerste projecten aangelegd kunnen worden in plaats van op het allerlaatst? Cock zag hier zeker de logica van in en zou het punt in de planning opnemen.

Een ander punt van kritiek was dat er op het hele plan geen spoor meer te vinden was van de volkstuintjes. Ons aller heer Nijboer van de Groenlijn vertelde dat er door het stadsdeel een toezegging was gedaan dat als de tuintjes daadwerkelijk zouden moeten verdwijnen, dat er dan een alternatieve locatie zou worden aangeboden. Het beeld van tuintjes op het talud van de A10 kwam mij plotsklaps weer glashelder voor ogen. De heer Rigter zei dat dat niet duidelijk in zijn erfenis stond. Hij zou er naar kijken maar kon niets beloven.

We trokken noordwaarts richting Ijsbaanpad zelf. Van het idyllische dijkje was geen spoor. Onder de bomen op de tekening kon je eigenlijk helemaal geen plan ontdekken. Het grootste nieuws was dan ook dat men er nog niet helemaal uit was, en dat de inrichting van het Ijsbaanpad zelf nog helemaal door de inspraak moet. Wel was er een fietspad gepland dat in de vorige plannen nu juist zo bewust verdwenen was. Net als parkeren langs het pad. Dat die plekken weg waren in het vorige plan had een bepaalde filosofische achtergrond, maar nu waren ze

weer helemaal terug. Onder de bomen, dus ze vielen niet erg op.

Hier ligt een mooie taak voor ons als bewoners om te proberen tot overeenstemming te komen en in nauw overleg met Cock Rigter tot het beste plan te komen. Want ik heb de indruk gekregen dat de heer Rigter graag korte communicatielijnen met de belanghebbenden heeft en openstaat om er met z'n allen iets moois van te maken. En dat hij niet geleid wordt door een of andere godgegeven "visie" van hoe het zou moeten worden.

Het verdwijnen van de toegangsweg tot de voetbalclub Arsenal en het verlies van het openbare karakter van het voetbaleiland kwamen ook nog aan de orde, net als het feit dat de Jachthaven van de heer Takkenberg vooralsnog zou mogen blijven en, het meest heikele punt, de parkeergelegenheid.

Het voetgangersbruggetje tussen de voetbal-kantine en het Olympisch Stadion is op mysterieuze wijze verdwenen. En daarmee ook het verhaal dat mensen heus wel in de garage onder het Stadion gaan parkeren als ze moeten voetballen. Dat, gecombineerd met de verdwijning van de 30 geplande parkeerplaatsen op de sintelbaan op het Arsenalterrein, aan het eind van het doodlopende stukje Ijsbaanpad bij de steigers, veroorzaakt een

**ELEKTRA
EN SANITAIRE ARTIKELEN**

W.J.CORNELISSEN & Zn

STADIONWEG 259

TEL.: 6790931

IJZERWAREN EN GEREEDSCHAPPEN

DEALER VAN

BOSCH

BLACK & DECKER

MAKITA

Nieuw in Amsterdam-zuid:

eetcafé
Fachada
lunch & diner

openingstijden:

maandag t/m zaterdag 11.30-23.00

zondag 16.00-23.00

de keuken is tot 22.00 uur geopend

STADIONPLEIN 13 1076 CE AMSTERDAM tel. 020-4711554

zeer concrete dreiging van een nog grotere parkeerdruk op "ons" stuk IJsbaanpad. En dat terwijl het sinds de opening van het Frans Ottenstadion al zo erg geworden is.

Al deze opmerkingen hebben Cock Rigter gestuurd in het doen van de toezegging dat er een hernieuwd inspraakproces zou moeten plaatsvinden binnen een termijn van 5 tot 6 maanden. Want ze willen de grond die ze overhouden op het Tenniseiland graag meteen in de buurt kwijt. Hij hoopt dat een klein maar algemeen gedragen groepje bewoners nauw betrokken wil worden bij het aanpassen van de plannen om zo snel mogelijk tot een consensus te komen. Heeft er iemand belangstelling? Meld het dan aan redactie of bestuur!

Cock Rigter

En na wederom een verfrissende pauze (wat kan bier toch lekker zijn), kwamen we tot alweer een derde, eigenlijk onafhankelijk, onderwerp, namelijk

Baggeren!!

M'n stukje wordt veel te lang zo, maar er is ook zo veel besproken! Cock Rigter, die de hele waterhuishouding van het Vondelpark op de schop heeft genomen, kreeg - toen hij even niet oplette - ook het baggerproject in de schoenen geschoven.

Laten we beginnen met het goede nieuws: Stadsdeel Oud Zuid heeft voor 2005 1 miljoen euro gereserveerd om te laten baggeren! Dat moeten we dan ook wel uitgeven, anders is het weg. Dus daadkrachtig heeft Cock de eerste baggeraars om offertes gevraagd. Die zijn nog niet binnen, maar grof gezegd zijn er twee opties.

A. We laten iedereen op z'n plaats liggen en regelen duikers die met pompen het (verontreinigde) slib naar een bereikbare plaats stuwen en ruimen het daarvandaan op.

B. We maken een reservesteiger en laten steiger voor steiger iedereen daar plaatsnemen en baggeren zo snel mogelijk de boel weg. Dit zou wel eens goedkoper kunnen zijn, maar veroorzaakt meer overlast.

In augustus 2004 moet duidelijk zijn wat de methode wordt en in augustus 2005 zou het hele project plaats moeten vinden. Da's knap snel, vergeleken met wat ik de afgelopen zeven jaar aan uitstelactiviteiten van de verantwoordelijke

partijen heb gehoord. Dus alle lof! Alleen, dan komt de aap uit de mouw.

Dat geldt alleen voor de Jachthavenweg en de kom. Kortom, iedereen die onder Hoogheemraadschap Rijnland valt. Voor de anderen, de rest van het IJsbaanpad, geldt dit niet. Die vallen nl. onder DWR, die dus ook verantwoordelijk is voor de diepte van de vaargeul en voor het omliggende water.

Het streven is nu om DWR zo gek te krijgen dat er gebruik gemaakt wordt van de schaalvoordelen en in een moeite door het IJsbaanpad meegebaggerd wordt, maar zeker is dit nog geenszins. Ik heb er alle vertrouwen in dat Cock Rigter dit dringend zal aanraden, maar helaas heeft hij hier geen enkele verantwoordelijkheid voor. Jammer.

Op zeer korte termijn moet zich een echte actieve werkgroep "baggeren" vormen, waar Alice van der Meer de contactpersoon voor is. Deze werkgroep zal samen met Cock Rigter het definitieve plan de campagne moeten opstellen. Iedereen die belangstelling heeft om daarin zitting te nemen kan contact opnemen met Alice via het VWZ-bestuur, de redactie of de website! Doen!

En tijdens een geanimeerde napraatsessie met veel uitwisselingen van telefoonnummers en e-mailadressen werden we met zachte hand de kantine uitgemasseerd ... We hadden nog uren door kunnen gaan, maar ja, het was maandag.

Ellen

DONKERVООRT

CHALET-, WAGEN- EN ARKENBOUW

EEN NIEUWKOMER IN DE ARKENBOUW!

Met meer dan 40 jaar ervaring in de chalet- en woonwagenbouw, heeft Donkervoort enige tijd geleden succesvol de markt van de arkenbouw betreden.

U zult merken dat vanaf uw eerste bezoek aan ons bedrijf alle aandacht en zorg wordt besteed aan uw nieuwe woning. Samen met u nemen wij uw wensen door en wordt er voor u geheel vrijblijvend een duidelijke prijsopgave en tekening gemaakt.

Donkervoort BV
Frankeneng 114
6716 AA – Ede Gld
Tel. 0318-634366

Internet: www.donkervoort.com
E-mail: info@donkervoort.com

Ook tijdens de bouw van uw woonark bent u bij ons van harte welkom. Na de bouw wordt uw woning op locatie op uw betoncasco geplaatst.

Laat onze kwaliteit u overtuigen en bel voor meer informatie of maak een afspraak om ons geheel vrijblijvend eens een bezoek te brengen.

KOMO-GECEERTIFICEERD

Ing. Hans Kok & Jon Kok

Al 35 jaar zijn wij de gespecialiseerde woonbotenmakelaar, de eerste beëdigde woonbotentaxateur van Nederland en actief door het gehele land.

Verkoop van uw woonboot is heel wat anders dan een "gewoon" huis, dit vereist specialistische kennis, maatwerk en persoonlijke benadering.

Gaat u verkopen?... vooraf advies, geheel vrijblijvend en zonder kosten!

Wij maken vooraf, samen met u, een plan van aanpak en wij werken op basis van NO CURE NO PAY. U weet daarom exact waar u aan toe bent en betaalt ons alleen bij daadwerkelijke verkoop van uw woonboot.

Uw woonboot wordt onder andere uitgebreid gepresenteerd op onze website www.woonboot.nl. Deze website heeft ruim 12.000 bezoekers per maand.

Hans Kok; duidelijke afspraken, begrijpt het "waterwonengevoel" en is al jaren een bekend gezicht in woonbotenland.

Hans Kok Woonbotenmakelaar | Utrechtseweg 25A | 1381 GR Weesp
tel 0294 - 41 05 06 | fax 0294 - 48 11 79 | info@woonboot.nl | www.woonboot.nl

UIT DE KAST

Voorafgaand aan de jaarvergadering van 17 februari jl. gaf een aantal medewerkers van Nuon informatie over veiligheid van elektrische- en gasinstallaties.

Tijdens deze bijeenkomst rees de vraag wie eigenlijk de eigenaar is van de aansluitkasten op de steigers en de wal. De vraag werd door geen van de aanwezige heren naar tevredenheid beantwoord.

Actie

De heer Leo Stens, ook aanwezig tijdens de informatieavond, adviseerde mij om hem de vraag schriftelijk te stellen, zodat hij deze weer aan derden kon doorspelen. Zo gezegd zo gedaan, maar antwoord bleef achterwege. Nog een keer geschreven en toen kwam er eindelijk een reactie: kasten die ouder zijn dan tien jaar zijn van Nuon. Na deze verheugende uitspraak kwam ik in contact met de heer Tjeerd Sieswerda, bouwkundig medewerker en in dienst van Nuon Infraservices. Hij verzekerde me dat Nuon inder-

daad eigenaar is van de kasten maar voegde er aan toe dat wij als bewoners verantwoordelijk zijn voor een goede verzorging van de kasten. Dat betekent dus dat we de planten die er tegenaan groeien voorzichtig dienen te verwijderen en niet met al te veel geweld. De kasten zijn van kunststof en kunnen dus niet echt tegen een stootje. Af en toe een sopje kan ook geen kwaad en een drupje olie op de scharnieren ook niet.

Collectief onderhoud

Een handige manier om reparaties aan de kasten uit te voeren is uiteraard om dat in een keer te doen en de vraag aan bewoners is dus om een klacht te melden, dat kan gaan om een deur die niet goed sluit of een barst in de kast e.d.

Als de klacht voor 1 september bij mij wordt gemeld, kan ik er mee naar de heer Sieswerda.

Bij acute problemen kan de storingsdienst worden gebeld. Tel. 0800 0513

Graag per e-mail voor 1 september naar meer.bayle@hccnet.nl. Vergeet niet het nummer van de kast te vermelden.

Alice

Nico Remkes, 1930 - 2004

Toen ik hier kwam wonen, in de jaren zeventig van de vorige eeuw, zaten mijn kinderen op de lagere school. Door hen leerde ik ouders van andere kinderen hier in de buurt kennen. Eén van hen was Nico Remkes, in veel opzichten een bijzonder mens.

Hoewel hij aan de Jachthavenweg woonde en ik aan het Ijsbaanpad, was hij een ideale buurman. Dat zullen de mensen om hem heen kunnen bevestigen. Zijn deur stond letterlijk altijd open en het bier stond koud. Zijn boot was een onderkomen voor Ans en Xander natuurlijk, maar ook voor honden, katten, schaakborden, oude horloges en sigarenrook. En ik heb leuke herinneringen aan de bezoeken aan de sauna met onze partners en kinderen, aan boottochten met hem en aan zijn welwillende pogingen om mij schaken te leren.

En ineens, in maart van dit jaar, was hij er niet meer. Onbegrijpelijk.

Wilbert van Eijck

Wie voor kwaliteit kiest ...

Spruyt

ARKENBOUW

Windas 6, 8441 RC Heerenveen

Bel vrijblijvend voor informatie: 0513-671284

schippefelt

verzekeringen

pensioenen

hypotheken

financieringen

ONAFHANKELIJK SPECIALIST

in woonbootverzekeringen en woonboothypotheke.

- verzekeringen afgestemd op woonschepen
- alle SPECIFIEKE risico's van woonschepen verzekerd
- concurrerende premie
- ALLE mogelijke hypotheekvormen
- persoonlijke benadering
- als lid NVA onafhankelijk

MEER WETEN ? BEL, FAX OF E-MAIL ONS!

lid .nva

hogeweg 14 1098 cb amsterdam telefoon 020 - 69 31 042 fax 020 - 66 82 991 postbank 16 82 44 bank 46 80 75 518email info@schippefelt.nl

Voor de rechter

Eind 2005 mogen bootbewoners en -gebruikers niet meer op het open water lozen. Bewoners aan het Jaagpad (en aan allerlei kades in Oud Zuid en in andere stadsdelen) moeten daarom een oplossing vinden voor dit probleem. De gemeente heeft aan het Jaagpad een rioolleiding laten aanleggen en gaat ervan uit dat de bewoners hun boten op deze leiding aansluiten. Dezen willen dat natuurlijk graag, maar ze zitten met een probleem: wie zal dat betalen?

Namens die bewoners heeft de VWZ aan de gemeente gevraagd om met wat geld over de brug te komen, want dat is ook gebeurd toen de boten aan het IJsbaanpad en de Jachthavenweg op het riool werden aangesloten. Maar de gemeente weigerde elke bijdrage. De VWZ heeft naar aanleiding van die weigering een bezwaarschrift ingediend bij de gemeente, maar ook het bezwaar werd verworpen.

Juridische hulp

Ondertussen had de VWZ de hulp ingeroepen van een jurist die al jaren helemaal thuis is in het bestuursrecht. Omdat hij zijn vakliteratuur goed had bijgehouden, kon hij ons duidelijk maken dat het argument van de gemeente om geen financiële steun te geven, niet deugde. Op grond van zijn advies is de VWZ naar de rechter gestapt. Voordat de rechter een uitspraak zou doen in dit geschil, moest hij zich er eerst van overtuigen dat de VWZ echt bestond, dat deze vereniging een bestuur had en het bestuur namens de leden handelde. Kortom: de vereniging heeft nogal wat papieren bij de rechtbank aangeleverd, zoals de statuten, een uittreksel van de Kamer van Koophandel en verslagen van Algemene Ledenvergaderingen.

De zitting

Op 15 april was het zover. Namens de VWZ zaten er vier personen voor de rechter: de jurist, twee bestuursleden en een lid van de Werkgroep Riool. De gemeente werd vertegenwoordigd door één dame, een juriste in dienst van de gemeente. Dat lijkt een gewonnen zaak, vier tegen één, maar zo werkt het niet. De rechter heeft de regie en hij is de baas.

Onze jurist heeft tijdens deze zitting een toelichting gegeven op de argumenten van de VWZ om de zaak aan de rechter voor te leggen. Ik zal u niet vermoeien met een doortimmerd juridisch

betoog. Wat hij zei kwam er in het kort op neer dat de gemeente onzin uitkraamde, maar hij zei dat op een nette manier.

Nadat de rechter de gemeentejuriste aan het woord had gelaten, liet hij weinig heel van het verweer van de gemeente, maar dat bracht hij ook op een nette manier.

Vervolgens zei de rechter dat hij drie mogelijkheden zag. De eerste was de VWZ in het gelijk stellen, waardoor de vereniging de zaak zou winnen. De tweede mogelijkheid was dat hij nog geen uitspraak deed maar de zaak aanhield, waarbij VWZ en gemeente weer tot overleg zouden komen. De uitspraak zou dan later komen. De derde mogelijkheid kwam neer op bemiddeling, een vorm van overleg die ook "mediation" heet. Daarbij speelt een neutrale bemiddelaar een rol. Met de mogelijkheden twee en drie moest de gemeente instemmen, en daarom schorste de rechter de zitting voor tien minuten.

De uitspraak

Nadat de juriste met haar baas had gebeld, bleek dat de gemeente niet bereid was tot overleg, noch met noch zonder bemiddelaar. Toen de zaak was hervat, zei de rechter dat hij dan ook uitspraak zou doen in het voordeel van de VWZ.

Dat is dan ook gebeurd. Op 10 mei kwam de uitspraak van de rechter bij de VWZ aan. Onder de kop "Beslissing" stond het volgende:

De rechtbank: verklaart het beroep gegrond; vernietigt het bestreden besluit; bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een beslissing neemt op het bezwaarschrift; bepaalt dat de gemeente Amsterdam het griffierecht ad 232,- aan eiseres vergoedt.

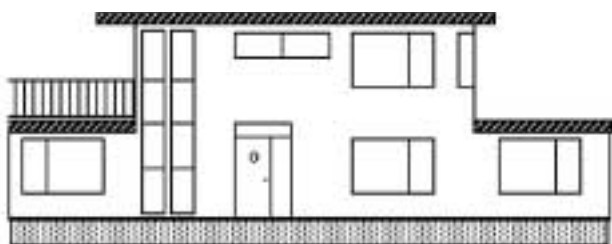
Wat nu?

De uitspraak is een bittere overwinning voor de vereniging. De winst is dat de gemeente met goede argumenten moet komen, maar de bittere smaak komt door de vertraging. We moeten als het ware weer opnieuw beginnen. En de tijd dringt enigszins, want eind 2005 geldt het lozingsverbod en moeten de boten op het riool zijn aangesloten. Het is helaas mogelijk dat er dit jaar nog geen toezegging van de gemeente komt. Dat heeft tot gevolg dat de bewoners aan het Jaagpad zelf de aanleg moeten betalen en misschien pas later een bijdrage krijgen.

De VWZ zal twee stappen zetten. De eerste stap is dat we het stadsdeelbestuur van Oud Zuid gaan vragen om in deze zaak te bemiddelen. De tweede stap is dat we opnieuw een verzoek om subsidie bij de gemeente indienen. Dat die subsidie er komt, is nog lang niet zeker, maar door de uitspraak van de rechter kan de gemeente ons niet meer afschepen met het verweer dat er geen wettelijke basis is voor een financiële bijdrage.

Er moet overigens nog een vraag worden beantwoord. De vraag luidt: "Van wie is het water tussen de boot en de wal?" Het antwoord is voor ons helder: van de gemeente natuurlijk. Maar ik vrees dat een deskundige van de gemeente zal zeggen: "Tja, eh ... dat zoeken we uit, maar dat zal wel wat tijd kosten. U hoort nog van ons." En ... misschien moeten we dan wel weer naar de rechter.

Wilbert

Arkon Woonschepenonderhoud
www.arkonbouw.nl

nieuwbouw, verhogen, verlengen, onderhoud

- voor:
- het bouwen van een nieuwe woonark
 - het nieuw opbouwen van uw huidige casco
 - het verlengen of verhogen van uw huidige woonark
 - het vernieuwen van de buitenwandbetimmering
 - het restaureren of vernieuwen van kozijnen
 - het plaatsen van isolerende beglazing
 - het aanbrengen van afmeervoorzieningen
 - het aanbrengen van een omloop
 - het installeren van rioolpompinstallaties
 - alle voorkomende verbouwingen aan het interieur
 - sanitair gas water elektra CV

Arkon tel. 020-6166651 info@arkonbouw.nl

De Bijboot

Gezien

De foto is aantrekkelijk. Regelmatig stopt iemand om er naar te kijken. Het is de meest spannende advertentie op het mededelingenbord bij het speeltuintje. Dat en de waarschuwende tekst: kast niet openen zonder sleutel.

Maar goed, deze rubriek gaat over bootjes en hun eigenaren. Het bootje op de foto is het type bootje waarin je gezien wilt worden. Het is moeilijk te zeggen of het staal of polyester is, maar de vorm wenkt naar het verleden. Zouden de huidige eigenaren ook graag gezien worden? Of zijn ze te oud geworden? In gedachten zie ik Juliana en Bernhard, kort na hun huwelijk, op dit bootje. Zo'n bootje dus. Bernhard heft het glas richting de camera, Juliana lacht naar hem. Zien en gezien worden. Nu koop je een sloep. Rieten mand, hoge champagneglazen, witte koltrui, vlag achterop. Dat werk. Vroeger kocht je het bootje op de foto.

De advertentie is discreet. Alleen het bootje. De advertentie ook. Geen prijs, wel een telefoonnummer en een adres. Nieuwsgierig naar de eigenaren wandel ik erheen. Steiger op, zoekend naar het juiste nummer. Voor de ramen hangt een tekst van feestelijk aan elkaar geknoopte letters: hoera een meisje! Binnen houdt een vader een klein baby'tje in de lucht en kijkt er trots naar. De moeder staat op een afstandje toe te kijken, liefdevol en controlerend tegelijk. Jonge gezinnen sturen vaak kaartjes. Laat even weten of je langs komt, moeder en kind rusten van ... tot ... Dat vond ik altijd onzinnige teksten. Heb je een keer wat leuks, ga je lopen zeuren. Enfin.

Deze jonge ouders deden mij, kijkend naar dit huiselijke tafereel, niet denken aan Bernhard of Juliana. Ook niet aan andere types die graag gezien worden. Opeens kwam de vrouw naar het raam. Ze sloot het gordijn, terwijl ze haar man en baby toesprak. Tijd voor een voeding.

Wie zijn deze mensen en wat is hun relatie met het rode bootje? Het is voor mij een raadsel. De foto hangt er nog, samen met het adres, wat rest is het mysterie.

Willem Jan Bloem

Toen dit verhaal werd geschreven, lag het bootje nog niet aan het adres op steiger 2; nu wel! - de redactie.

WOONSHIP ALS SKÛTSJE HERBOREN

Het is alweer ruim zes jaar geleden dat in deze nieuwsbrief bericht werd over de voormalige “Kukel”, mijn gele woon-schip dat tientallen jaren aan de tweede steiger van het IJsbaanpad gelegen had. Dat woonschip werd toen - in 1998 - zonder ligplaats verkocht aan een enthousiaste jonge Fries die in het casco een heus skûtsje herkend had, een schip van een van Frieslands meest vermaarde skûtsjebouwers

nog wel, en die dit schip graag in de oorspronkelijke staat wilde herstellen. Ik zou intussen op beton gaan wonen, maar later, als het skûtsje klaar was, zou ik een keer met hem mee mogen zeilen. Dat zou echter wel in het jaar 2000 worden, dacht de koper.

Enkele weken nadat hij mijn schip had weggesleept heb ik het nog teruggezien aan de Jacob van Lennepkade – dat wil zeggen, daar heb ik toen alleen het casco teruggezien, want de opbouw was inmiddels al volledig gesloopt. Het kale casco werd toen naar Friesland gesleept, waar de opbouw zou gaan plaatsvinden. En toen volgde een grote stilte. Een lange stilte.

Toen de stilte erg lang geduurd had probeerde ik zelf contact op te nemen. Maar de koper bleek verhuisd en via zijn gsm reageerde hij niet. Misschien was het al wel in het jaar 2000 dat ik uiteindelijk via-via hoorde dat de koper de restauratie had opgegeven en dat hij het casco opnieuw te koop aanbood. Ik treurde een beetje, en verwachtte niet “mijn” schip, waar ik toch erg aan verknocht was geweest, ooit nog terug te zien – en zeker niet als skûtsje.

Herboren

Tot in de wandelgangen van de ledenvergadering van de VWZ, afgelopen februari. Daar vertelde buurman Dave Schmalz, tussen neus en lippen door alsof het niets was, dat hij via internet het nieuwe adres van de oorspronkelijke koper gevonden had, dat hij langs die weg inmiddels ook het nieuwe adres van het schip had leren kennen – en dat het voormalig woonschip inmiddels toch echt een skûtsje was geworden. En dat we van de huidige eigenaars mochten komen kijken, over een poosje, als het schip weer in het water lag.

Op een zonnige dag vroeg in april was het zover: we togen naar Friesland waar we ons zouden melden bij één van die nieuwe eigenaars, de heer Kees Visser. Op het gezochte adres wachtte een eerste verrassing: we bevonden ons op een scheepswerf met een groot toegangsbord “Van der Werff en Visser”. Van de Werff? Maar dat was toch de naam van de oorspronkelijke bouwer van

het schip, uit die vermaarde skûtsjebouwersfamilie uit Drachten? “Dat klopt”, beaamde Visser, “de opa van mijn vrouw heeft in 1913 dit schip voor de eerste maal van de helling laten glijden.”.

En die andere eigenaar dan, die even later op z’n klompen aan kwam fietsen? “M’n zwager”, verstond ik, toen Kees Visser hem voorstelde. Niet dat onze gastheren Fries tegen ons spraken, maar soms was er wel een iets andere manier van uitspreken van woorden waardoor ik niet zeker wist of ik iets wel goed verstaan had. In ieder geval heette die tweede eigenaar Lammert en zijn eveneens aanwezige zoon, Ulbe, was de huidige schipper. Pas uren later werd het misverstand opgehelderd. “Niks m’n zwager”, zei Visser, “Zwaga, da’s z’n achternaam”. Zwaga? Lammert en Ulbe Zwaga? Ja, die - een zoon en een kleinzoon

(één van de drie Ulbe jrs.) uit de schippersdynastie van wijlen heit Ulbe Zwaga, de ongekroonde koning van de skûtsjesilerij.

Het herstel

Dat oude gele woonschip van het Ijsbaanpad was dus uiteindelijk in gouden handen terecht gekomen. En Visser en Zwaga hebben twee jaar lang elk moment van hun vrije tijd die bijzondere handen gebruikt om het schip te restaureren. Als over die tijd ook arbeidsloon berekend wordt, heeft de totale restauratie (inclusief materiaalkosten) ruim 300.000,- gekost (zo'n "zeven ton" in guldens). Het casco werd teruggebracht

tot de oorspronkelijke lengte van ongeveer 20 meter (de vorige eigenaar had het schip juist een halve meter ingekort) en tot de oorspronkelijke breedte van krap 4 meter (het casco was door aangetaste spanten in de loop der jaren enkele centimeters uitgezakt). Er werd vier à vijf ton gedubbeld ijzer van de romp verwijderd, alle oude lagen teer en roest werden verwijderd, het casco werd volledig gezandstraald, van het oude roer werd een fikkie gestookt, en toen kon de opbouw beginnen. Het opnieuw oplassen van voor- en achterdek, van het roefje, van nieuw boeisel, het aanbrengen van de luiken, de zwaarden, het nieuwe roer, de bijna twintig meter lange mast, en het opnieuw inrichten van het roefje ... Op tweede Paasdag 2003 was het zo ver: oud-minister Loek Hermans herdoopte toen het skûtsje Waaksdom (Fries voor "groei" of wasdom). De nieuwsrubriek van www.skutsje.nl meldt over die dag: "Het is prachtig opgeknapt (...). De romp lag in Amsterdam als onderbouw van een woonark. Zwaga en Visser hebben half Fryslân betrokken bij de twee jaar durende restauratie. Vooral de roef met snijwerk op de kammenetsjes en de tegeltjes in de hurdstee is een plaatje [...]"

KWALITEITCASCO'S VOOR DE ARKENBOUW!

Productieadres (alleen op afspraak):
Loswal
7772 TT Hardenberg

Correspondentieadres:
Schoenerstraat 7
8301 AV Emmeloord
Tel: 0527 252278
Fax: 0527 252277

E-mail: info@betoncasco.nl

HERCULES
Beton casco

www.betoncasco.nl

Alweer aan boord

Van dit plaatje hebben Dave en ik ons – met opvallende monden van verbazing en bewondering – kunnen overtuigen. Het schip is onherkenbaar, het is een juweel geworden, een juweel dat inmiddels ook onderscheiden is door de originaliteitscommissie van de skûtsjevloot. Het is onbeschrijfelijk mooi. Het is onvoorstelbaar dat dit ooit mijn onder de last der jaren bezwijkende

woonark is geweest.

“Gerda, waar zat dat spekkie van jou nou?” riep Dave me luidkeels, van achter- naar voordek toe – hij wist, evenals velen van u, dat de oude woonark tussen twee werfbeurten door ook eens jarenlang op een stukje spek van de slager van het begin

van de Stadionweg is blijven drijven. Nog voor ik Dave kon antwoorden wees Visser grijnzend naar de plek onder het voordek aan bakboord waar vroeger het dunste staal van het casco was: “Dat kan ik je wel vertellen ... dat moet dáár geweest zijn!”. Hij had gelijk, het was dáár geweest, precies op de plek die hij aanwees. Dit moest dus echt ooit mijn voormalig woonschip zijn geweest ...

Op Hemelvaartsdag tenslotte mocht ik mee – omdat de voorspelde windkracht die dag niet meer dan 4 was – onder de ruim 155 vierkante meter zeil. Het was de eerste dag van de (driedaagse) Lemmer Ahoy, een race waaraan een vijftigtal zowel SKS- als IFKS-skûtsjes deelnam.

Door een ongelukje op de startlijn startten we uiteindelijk in een bij voorbaat kansloze positie, met ongeveer een kwartier achterstand op de rest. De sport werd toen: toch nog zoveel mogelijk andere skûtsjes terugpakken – en gezeild dat we hebben!!! Op de foto's ziet u de Waaksdom op de derde dag van deze race, toen het nog heel wat harder woei en er ook twee skûtsjes omsloegen, waarvan er één uiteindelijk gezonken is. De Waaksdom sloeg niet om. De Waaksdom is geweldig.

Iets voor uw familie- of bedrijfsuitje? Ja, het schip is (met schipper) te huur. Niet goedkoop, wel heel erg van harte aanbevolen. Zie de advertentie in deze editie.

Gerda de Bruijn

Skûtsjesilen op de Waaksdom

HET VOORMALIG AMSTERDAMSE WOONSCHIP IS (MET BEMANNING) TE HUUR VOOR GROEPEN VAN MAXIMAAL 12 PERSONEN.

OOK VOOR PRAAMZEILEN IN DE OMGEVING VAN SNEEK (STARTEILAND), GROUW OF TERHORNE.

MEER INFORMATIE?

BEL DE PREAM:

LAMMERT ZWAGA 06.126.290.68

KEES VISSER 06.553.926.05

**DE PREAM, WJITTERINGSWEI 3,
9011 WJ JIRNSUM
WWW.ZEILPRAMEN.NL**

OUDER WORDEN OP HET WATER

Anankelijk vond ik het aan mij gedane voorstel om daar eens over te schrijven niet direct getuigen van een overmaat aan piëteit. Immers, ik woon in een zich de laatste jaren opvallend verjongende omgeving met veel kinderen, met een van weersomstandigheden afhankelijk welgevulde speelhoek met niet uitsluitend glijdende, gravende, wippende en stoeiende deugnieten, maar ook met converseerende, gezichtenbruinende, toezichthoudende moeders/vaders, opa's/oma's.

Je voelt je als een van de weinig overgebleven oudste bewoners van ons waterdorp, dan een beetje geïsoleerd. Maar geen gezeur; opgewekt terug naar het onderwerp: "Ouder worden op het water".

Aan het ouder worden gaat uiteraard een periode vooraf. Voor de lezerskring in grote lijnen mijn terugblik op die tijd:

- Onderduiken tijdens wereldoorlog II (1940-1945)
- Het volgen van een opleiding aan een in Hoorn gevestigde middelbare tuinbouwschool.
- Het behalen van het diploma van deze school (cum laude).
- Activiteiten aan boord van een luxe passagiersschip met reguliere vaarten vice versa Amsterdam-Djakarta/Batavia.
- Enige jaren vreemde valuta-dealer in de reiswereld
- 35 jaar verbonden aan een amsterdamse internationaal werkzame bankinstelling.
- Inmiddels een kleine 15 jaar met pensioen.

Vele jaren lang ontstonden met betrekking tot huisvesting contacten met talloze uitermate orthodoxe kerkgangers/bewoners van een aantal destijds in de Brabantse frontlinie gelegen boerenbedrijven en daarna met vele hospita's, kamerverhuurders, conciërges van woonkazerne en wat niet al. Maar nergens en wellicht nooit zou de toenmalige woningnood mij - als vrijgezel - kansen geven om een plaats te veroveren voor eigen benen onder een eigen tafel in een eigen onderkomen, tenzij...!?

Je moest zeker reeds x aantal jaren getrouwd zijn (echt huwen, dus niet "hokken"), en een x aantal kinderen bezitten en dan nog een beetje geduld oefenen voordat de heer Beerman, de hoogste baas van destijds het CBH, Centraal

Bureau Huisvesting in Amsterdam, eraan zou willen gaan denken betrokkene(n) van een woonruimte te voorzien.

Woonarkenbouwers

Er was toentertijd een viertal woonarkenbouwers in de naaste omgeving van de hoofdstad actief - ik spreek over de jaren 1956-1957: de firma Drent in Diemen, Betona in Zaandam, de Blauwe Wimpel (voorheen de firma Kamp) achter de Maxis in Muiden en de firma Wijkstra in Neck/Wijde Wormer.

Elk van deze bedrijven toonde haar arken met een soort eigen "architectonisch" individualisme. Heel mooi afgewerkte betonnen bakken met daarentegen een beetje fantasieloos beplate bovenbouw. Van weinig creativiteit getuigende balkons en venstercontouren of uitvoeringen in ambitieuze seriebouw. Doelmatige, maar dienstengevolge een vaak saaie en kleurloze binnenafwerking. Tenslotte speelden uiteraard de aan de verschillende uitvoeringen hangende prijskaartjes een niet te veronachtzamen rol.

De heer Wijkstra in Wijdewormer wist mijn vertrouwen te winnen. Hij leverde elders gebouwde, wat ruw afgewerkte betonnen bakken en bouwde daarop het woongedeelte met het leuke en gezellige aanzien van een soort "knibbel-knabbel"-huisje.

De oplevering van een volledig afgebouwde woonark met een lengte van 12,50 en een breedte van 4,10 meter kon redelijk snel plaats vinden tegen een prijs van f 7.000,- (geen BTW want die was door de fiscus nog niet uitgevonden), en het transport van dit droomhuis over water van Wijdewormer naar Amsterdam vormde geen belemmering.

Over belemmeringen gesproken; de gemeente Amsterdam stelde ook toen al alles in het werk om hoge barricades op te werpen tegen de komst van woonarken binnen haar stadsgrenzen. Officieus, dus niet officieel, bestond er een mogelijkheid het afmeren van woonboten te gedogen in de Vlothaven ten westen van de energiecentrale aan de huidige ringweg en wel aan een van de twee aldaar bestaande remmingen (volgens van Dale: remmingwerk = constructie van paaljukken met gordingen).

Weinig comfort

Daar lagen wij dan, zonder gas, zonder elektriciteit en zonder water, tezamen met een schare even primitief wonende buurtjes, maar met een onderling hulpverlenend en hartverwarmend

nabuuerschap, dat je warempel de totale afwezigheid van ieder sprankje comfort als niet van belang zijnde deed vergeten.

Met een romantisch uitziende kookkachel met ringen, gestookt met eierkolen of met voorbijgedreven, opgevist en gedroogd wrakhout en met een onder druk te pompen, alles en iedereen verblindende Aladin-petroleumlamp met "kousje" voor de verlichting, trok je met grote vreugde eindelijk een eigen tafel over je eigen benen.

Aldus op jonge leeftijd opgewekt te leren leven met een minimum aan comfort, te leren om ontstane schulden af te betalen aan financieel draagkrachtige hulpverschaffenden en de verwoede pogingen om de terugbetaling van die schulden liever eergisteren dan overmorgen te realiseren, is wellicht een gezonde basis om in je latere leven tegenvallers voor lief te nemen en opgewekt door te mogen gaan met ademen.

Geen verschil

De scribent van deze regels erkent dat er wellicht geen opmerkelijke verschillen zijn tussen ouder worden in een huis aan de wal of op een boot in het water. Natuurlijk is gezondheid en fysiek en mentaal welzijn een even onlosmakelijk deel van de gedachte: "Hoe lang zal ik mijn leven op de boot nog zonder problemen en zonder hulpbereidheid van anderen kunnen voortzetten?"

In naaste familie- en vriendenkring ervaar je dat ouderen, met het klimmen der jaren, soms onder trieste omstandigheden van koophuis via huurhuis in de verzorging of verpleging terecht komen, maar dat kan ieder mens overkomen, ongeacht vanuit een stekkie aan de wal of op het water.

Dat jaar in jaar duidelijker wordt dat bijvoorbeeld het veelvuldig voorkomende onderhoud van de boot (de schilderwerkzaamheden, het schoonhouden, de antigroenbezigheden, de vastlegging van de boot) geleidelijk zwaarder valt. Dat er steeds meer frisse tegenzin ontstaat, soms al maanden van te voren, als werkzaamheden zich aandienen. Dat het opstappen op de fiets op de steiger, zoals het heren betaamt met één been met een zwierige zwaai over het zadel, nog net niet mislukt, maar wel bijna.

Onverminderd is nog het vertrouwen in mijzelf om met de VW Transporter + caravan naar verre oorden op reis te gaan in Europa, maar dan heb je alleen maar te maken met gas en rem en met een zo gedegen mogelijke kennis van de ver-

keersregels. Als mijn huisgenoot benadrukt niet meer bij mij te willen instappen, ben ik voldoende gewaarschuwd om gas terug te nemen!!

Zelfs mijn af en toe met redelijk plezier uitgevoerde werkzaamheden aan mijn plantenbakken op steiger en terras worden vergald en verziekt als zaadjes niet willen kiemen, slakken met hun slijmsporen en vraatzucht nauwelijks restanten van mijn inspanningen overeind houden, posten krantenbezorgers ongewild schade veroorzaken aan overhangende groei en bloei en last but not least katten - nota bene van andere steigers - langskomen om demonstratief prille zaailingen te vernietigen tengevolge van driftig gravende toiletbezoekers.

Met het afsluiten van deze humoristisch getinte alinea's hoop ik aan de kwalificatie van deze pennenvrucht voor jong en oud een plezierig slot te hebben mogen geven.

Paul Lichtenbelt

Dag (bad)eendje

Ieder jaar is het weer een schattig gezicht: moedereenden met een hele stoet jonkies zigzaggend achter zich aan. Dit jaar viel mij er eentje speciaal op: een witte moedereend met twee bruine kleintjes en eentje die werkelijk knalgeel was. Echt zo'n eendje waarvan je denkt: zo eentje heb ik ook in de badkamer maar dan van plastic. Onder het wakend oog van moe eend zaten ze hier een tijdje heel knus met z'n drietjes in een holte van een houten balk. Af en toe plonsde er eens een in het water om daarna weer snel bij broer en zus te kruipen. Echt heel schattig.

Tot ... moedereend ineens voorbij zwom met maar twee bruine eendjes. Het gele eendje was in geen velden of wegen meer te bekennen. Wij vrezen dat zij in de maag van een reiger is verdwenen.

Telkens als wij nu de moedereend voorbij zien zwemmen, kijken we of ze de rest van haar kroost nog wel heeft. Tot vandaag zijn het er nog steeds twee en hoe groter ze worden hoe meer moeite de reiger ermee zal hebben om ze op te slokken.

Inge

Van wal naar steigers

Hoe zag ons buurtje eruit toen Paul Lichtenbelt hier zo'n veertig jaar geleden terecht kwam met zijn boot? Voor het gemak begin ik zo'n tien jaar voordat hij hierheen verkaste. Tussen ca. 1950 en 1960 zijn er hier flink wat woonboten bijgekomen en is het 'dorp' ontstaan zoals we dat nu eigenlijk nog steeds kennen.

Langs het Jaagpad en een beperkt deel van het Ijsbaanpad ligt een bescheiden aantal boten, evenwijdig aan de wal. In de Riekerhaven liggen er wat meer dan de huidige twee. Om de hoek bij de Olympiahaven lijken warempel ook een paar boten te liggen, hoewel dat op de foto niet echt goed zichtbaar is. Langs het Jaagpad ter hoogte

van het weilandje is nog geen woonboot te bekennen.

Op deze foto is trouwens erg goed te zien hoe de Westlandgracht doorliep in de Riekerhaven. Met deze kennis in het achterhoofd vind ik het opeens een stuk minder vreemd dat hier ook woonboten liggen.

[foto 1; 1952]

Met een foto uit 1953 zoomen we in op het Ijsbaanpad (nummers 98 tot 90). Het Ijsbaanpad is nog echt een pad. Door het ontbreken van een kaderand is het noodzakelijk dat de boten een eindje van de wal aflaggen en door een bruggetje of een loopplank bereikbaar zijn.

een ligplaats te voorzien. Daar liggen ze dan, strak in het gelid, bijna even strak als de bommenrijen in de buurt. Hiermee is het 'stratenplan' van onze buurt definitief vastgelegd.

Inge

Met dank aan Pauline van steiger 1 voor het mogen inscannen van haar foto's.

[Foto 2; 1953]

Vier jaar later wordt het Ijsbaanpad weer gefotografeerd, maar dan vanaf een wat hoger punt. Het pad lijkt nu een stuk breder dan een paar jaar terug. Het ziet er behoorlijk idyllisch uit. Veel groen en een brede waterplas. Een rafelrandje aan het alsmaar uitdijende Amsterdam.

[foto 3; 1957]

In vijf jaar tijd is het bedrijventerrein bij de Riekerhaven behoorlijk uitgebreid. En het weilandje bij het Jaagpad is intussen herkend als een prima ligplaats.

[foto 4; 1961]

Weer vier jaar verder is het aantal woonboten dusdanig toegenomen dat het kennelijk noodzakelijk werd om steigers aan te leggen om iedereen van

Wijnwinkel - Slijterij **TON OVERMARS**

- > Grootste sortering kwaliteitswijnen en gedistilleerd
- > Specialist in Grand Cru wijnen, Vintage port, Malt-Whisky
- > Verhuur van biertaps, statafels en glazen
- > Fustbier van Heineken, Grolsch, Brand, Amstel...etc
- > Levering aan horeca, bedrijven en kantoren
- > Verzorging van recepties, bruiloften en partijen
- > Relatiepakketten door heel Nederland

**Gratis bezorging
door de gehele stad :**

**Wat teveel is besteld kunt
u weer retourneren !**

020 - 615 71 42

De beste service vindt u bij mij !

www.tonovermars.nl

Hoofddorpplein 11 - Amsterdam - fax 020- 615 01 99

Een goedkoop drijvend terras

Met de mooie zomerdagen in aantocht groeit het verlangen om buiten te zijn. Voor de waterbewoner betekent dit uiteraard buiten op het water. Een vlot naast de boot wordt dan een aanlokkelijk bouwproject.

Een jaar of elf geleden heb ik zelf dat verlangen gevoeld. Ik wou een vlot bouwen, maar ik had er geen zin in om handenvol geld uit te geven voor Archimedes-drijfblokken of andere dure spullen. Ik vond het ook nutteloos om een heel zware, starre constructie te bouwen voor iets dat ik enkele weken per jaar intensief gebruik, terwijl deze de rest van het jaar alleen maar regenwater opneemt om vervolgens ruimte te bieden aan allerlei schimmels en te liggen rotten.

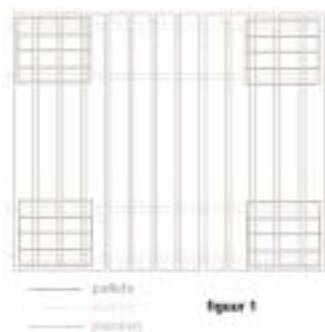
Wat volgt is een beknopte omschrijving van de oplossing die ik voor deze problemen vond. Het volledige verhaal, met details over de bouw en onderhoud en veel meer tekeningen en foto's, vind je op de VWZ-website.

Licht en flexibel

Ik ben uitgekomen op een licht, flexibel bouw-
sel, waarbij de drijfkracht volkomen losstaat van
het dek. Door een centimeter of twee tussen de
dekplanken open te laten, zorg ik voor een goede
afwatering die de levensduur van de planken en
balken ten goede komt. De drijvers bestaan uit
pallets waar 25-liter plastic jerrycans aan vastge-
bonden zijn. De bal-

ken liggen op de pal-
lets, die vlak boven
het water liggen en
daardoor het meest
aan vocht onderhe-
vig zijn. Het idee
wordt in de tekening
schematisch weerge-
geven.

Ik heb geïmpregneerd grenen gebruikt. Tegenwoordig zullen er milieuvriendelijker alternatieven in de handel zijn. Gebruik in ieder geval geen hardhout, want dat is zwaar en duur, en doet het hele principe van een lichte, goedkope constructie teniet. Het is raadzaam om bitumen of bielzenzwart op (de bovenkant van) de balken te smeren om verrotting tegen te gaan. De pallets zijn klein, ongeveer 70 x 90 cm, met genoeg ruimte tussen de steunblokken voor de jerrycans.

Het is mogelijk een vlot van vier bij vier meter op vier drijvers te leggen maar iets meer drijfkracht is wel wenselijk, ook in het belang van het onderhoud. Voor zo 'n klein vlot zou ik negen drijvers aanbevelen: vier op de hoeken, vier in het midden van de kanten en een in het midden van het vlot. Hiervoor is een constructie met zes balken nodig.

Vanwege de flexibele constructie is het wel nodig om enige ballast op het dek te leggen. Zonder deze kan het gebeuren dat een onbelaste hoek van het vlot geen steun meer nodig heeft, zodat de drijver kan losraken. Voor mijn ballast gebruik

MARCEL

HAARMODE
voor hem en haar

Stadionweg 287
Hoek Stadionplein
Amsterdam
Tel. 020 - 6 79 90 11
Donderdagavond open

ik afgedankte tuintegels. Deze worden zo geplaatst dat het vlot, met de vaste lasten als stoelen, tafeltjes en dergelijke erop maar zonder mensen aan boord, redelijk vlak ligt.

Onderhoud

Eens in het jaar zoek ik onder het vlot naar kapotte pallets. Deze vervang ik één voor één. Gelukkig gaan de pallets best lang mee. Er liggen ongeveer 20 pallets onder mijn vlot, maar ik vervang er meestal niet meer dan een of twee per jaar. Het helpt om ze in het bitumen te zetten, maar daar heb ik niet altijd het geduld voor.

Droge voeten

Ik bedacht een manier om mijn vlot te bouwen zonder gebruik te maken van een boot en zonder in het water te hoeven. De

beschrijving hiervan vind je ook op de website terug. In het belang van een nette afwerking heb ik de eindbalken iets uit laten steken en er een stuk loopvlak van een oude autoband als buffer omheen gebonden. In de foto zie je dat er dankzij de lichte constructie geen zware trossen voor dit vlot nodig zijn.

www.vwz-amsterdam.nl -> nieuwsbrief -> rubrieken -> energie aan boord

Tuinverlichting op zonne-energie

Enige tijd geleden heb ik op deze plaats een vrij negatief oordeel over deze apparaten uitgesproken.

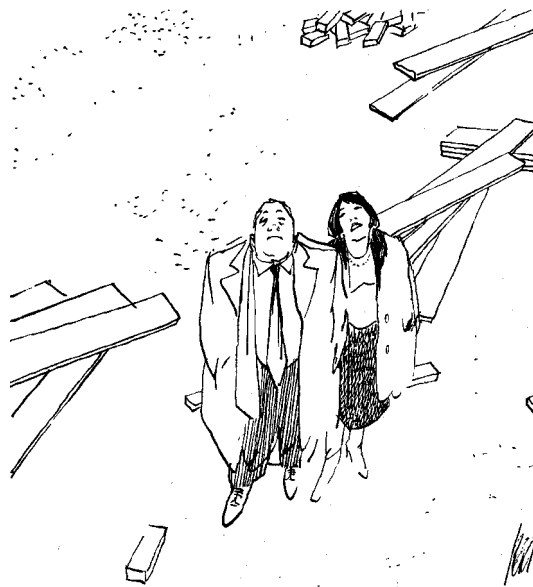
Ik ben blij dat ik er inmiddels wat positiever over kan zijn. Vorig najaar heb ik er een voor een euro of tien gekocht ... als ik me niet vergis was het bij Blokker (momenteel worden ze bij meerdere zaken voor zes euro per stuk aangeboden). De fabrikanten hebben de techniek verbeterd waardoor de lichtopbrengst een stuk beter is en de opslag van energie ook.

Als je je geroepen voelt om zoiets te kopen, is het wel zaak om na te gaan wat de kleur van het licht is. Veel van deze apparaten geven een fel geel licht af, waar je van moet houden. Je kunt ook exemplaren met wit licht kopen, maar deze zijn in het algemeen iets duurder. In beide gevallen is de lichtopbrengst nog steeds niet ideaal, maar als je buiten in het donker staat heb je er wel wat aan.

De opladers in alle exemplaren die ik heb gezien, zijn op nikkelcadmium accu's ingesteld en deze worden ook meegeleverd. Niet milieuvriendelijk dus, maar de opladers werken minder goed met de nieuwere soorten accu's. Als je wilt dat ze goed werken, moet je een oplader op netstroom gebruiken om de accu's een keer of tien volledig op te laden, om ze vervolgens helemaal leeg te laten lopen. Hierna werken ze goed, is mijn ervaring. Na een zonnige zomerdag blijft het licht de hele nacht schijnen; na een bewolkte dag zakt het licht 's nachts laat weg, maar voor de korte avonduren blijft het voldoende.

Dave Schmalz

Ger Koopman en zijn vrouw bij het Frans Otten Stadion in aanbouw

"DE MAQUETTE WAS MOOIER, GER"

Bron: Scheurkalender 2004 van Peter van Straaten.

Dagboek van een verbouwing – epiloog

De rust was langzaam wedergekeerd. Langzaam, zeer langzaam, maar gestaag (best wel) begint mijn drijfpaleis z'n bedoelde vorm te krijgen. Lampen kopen, wat is dat moeilijk! De lampen die ik mooi vind zijn een hoogstpersoonlijke extra hypotheek waard, en bij Ikea ben ik zo langzamerhand wel uitgekeken. Het zal de leeftijd zijn. Niet alleen heb ik nog niet zo heel lang geleden de leeftijd des ondersheids bereikt, ik heb een week later mijn eerste grijze haren ontdekt. Alle zes de schuld van Axel natuurlijk.

Verder staat mijn bank in z'n eentje in een gigantische open ruimte die een soort woonkamer moet voorstellen, maar waar, als er ook maar iemand op bezoek komt, met de beste wil van de wereld geen zitplaats valt te ontdekken. De bank staat namelijk bij de tv en van twee kinderen zit er dus één apathisch hangend voor de buis in de linkerhoek, en de ander staat er ondersteboven tegenaangeleund turnkampioen te worden.

Omdat ik al drie maanden lang de loterij niet win (ik doe niet eens mee, maar toch, het zou leuk zijn) in arren moede dan toch maar naar Ikea. De kinderen hebben mij nu overgehaald om

een verschrikkelijk grote knalrode poef te kopen. Als je daarop springt met een vaartje, hoor je heel hard "POEF", nu snap ik eindelijk waar de naam vandaan komt. De pimpelpaarse bank is pardoes van kleur verschoten bij het zien van al dat roods. Kortom, de woonkamer is vol en de kinderen zijn met harde hand tot het plaatsnemen op de poef te vermurwen. Iedereen blij.

Hek?

Maar het pièce de résistance van de afgelopen weken was het terras. Nou had ik, vond ik zelf, een nogal duidelijk beeld van hoe dat terras moest worden. Houten vlonder (reuze origineel)

en dan met een redelijk stevig hek eromheen, niet gehinderd doordat het aan de peuterproef zou hoeven te voldoen, zoals mijn "benedenterras" zeven jaar geleden.

En uiteraard stelde Axel de toch wel wat voor de hand liggende vraag: "maar wat voor hek dan wel?" Zoals bijna elke keer als Axel een open vraag stelde, stond ik weer eens met m'n mond vol tanden. "Nou, eh, niet zo'n houten hek. En ook niet zo'n lelijk hek. Maar wel redelijk stevig. En wel een beetje modern. En het moet bij de boot passen." Dat leek mij alleszins duidelijk. Maar wonderlijk genoeg wilde Axel toch iets concrete informatie.

Toen bleek dat de bron van mijn creatieve ideeën werkelijk tot op de bodem was opgedroogd. Geen flauw idee. Ik was na al die maanden al heel tevreden als ik me wist te herinneren waar m'n werk ook alweer was en eraan dacht om de kinderen op tijd uit school te halen.

Zo niet!

Uiteindelijk zijn we gebroederlijk de hele buurt doorgestruind op zoek naar "het goede hek". Na zes steigers zochten we eigenlijk alleen nog maar naar een redelijk hek. Niets ten nadele van alle naburige balkonhekken, maar jongens, dat moet toch beter kunnen! Dit schreeuwt bijna om een leuke prijsvraag op onze internetsite. Al met al was eigenlijk het enige wat er in mijn ogen mee door kon het ABC-hek. Bij de eerste was ik vrij enthousiast, na verloop van tijd begonnen we het "het standaard ABC-hek" te noemen. En dat vond ik nou toch wel weer jammer. Dus toen greep Axel in.

Als we nou als basis het ABC-hek nemen. En in plaats van die rvs-buizen koperen buizen

nemen. En die zijn wat slapper, dus als we daar nou eens verticale verbindingen tussen maken... Verder kwam hij nog met het idee van een metalen gevlochten Gaudí-achtig hek, maar dat kon ik me niet zo goed voor de geest halen. Dus rond de paasdagen was het zover. Ik kreeg m'n terras! Met een hek. Zoals de reclame zegt: een beetje van mezelf (?) en een beetje van Axel. Gezellig weer een weekje de mannen om me heen. Heb ze gelijk maar de stoppenkast laten vervangen, want ik had ook zo'n meneer van het NUON over de vloer gehad.

Toen ik twee weken later in Barcelona was, zag ik het originele Gaudí-hek. En dat is ook heel mooi. Ik daag u uit, ding mee naar de hoofdprijs!

Maar ik ben erg tevreden met mijn koperen omheining. En het werd nog mooi weer ook! Vervolgens heb ik me een faillissement aan plantjes gekocht om het hek weer te verbergen. De logica van de vrouw. Maar het staat wel reuze knus.

En dat was het definitieve verhaal van de verbouwing. De mannen zijn weg en ze komen ook niet meer terug. Tenminste, als ik geen dingen meer stukmaak. Of griezelige plannen krijg over bergingen die hoognodig nieuwe muren en een nieuw plafond nodig hebben, gangboorden die angstwekkend doorzakken en wat dies meer zij. Want dromen kan ik, al zijn ze soms best griezelig.

Ellen

In de aanbieding: blussers

In de VWZ Nieuwsbrief van december 2003 stond een bestelformulier voor brandblussers. Ik heb bestellingen voor niet meer dan acht blussers ontvangen. Deels ging dat via dat bestelformulier, en deels op een andere manier, bijvoorbeeld via de telefoon.

Het is mogelijk dat het verwerken van die bestellingen niet helemaal goed is verlopen. Wie nog geen blusser heeft ontvangen of wie alsnog één of meer blussers wil bestellen, kan dat op twee manieren doen.

De eerste manier: stuur een e-mailbericht naar het bestuur (het adres: bestuur@vwz-amsterdam.nl) en vermeld hoeveel blussers van welk type je wilt hebben en geef ook je naam en adres op in dat bericht.

De tweede manier: schrijf je bestelling, je naam en je adres op een stuk papier en doe dat bij

mij in de bus (het adres: IJsbaanpad 76F - dat is de laatste boot rechts aan steiger 4).

De prijzen die genoemd staan in de Nieuwsbrief van december 2003 gelden niet meer. De nieuwe prijzen liggen een stuk lager. Zie het onderstaande overzicht.

Type	Prijs
Poeder, 2 kg	29,75
Poeder, 6 kg	47,54
Schuim, 2 liter	53,50
Schuim, 6 liter	82,11

Twee weken na het verschijnen van deze Nieuwsbrief worden de blussers besteld en bij je aan boord bezorgd.

De Riekerhavenbrug

Als ik een dichter was geweest had ik beslist talloze gedichten geschreven over de Riekerhavenbrug. Het is een robuuste maar tegelijk elegante brug, gemaakt voor de eeuwigheid. Helaas ben ik geen dichter. Maar wel een amateurfotograaf! Ik kan werkelijk nauwelijks stoppen met het nemen van foto's van deze brug. Vooral van zonsondergangen waar wij vanaf onze ligplaats prachtig zicht op hebben. Of als ie open gaat en er een zandschip de haven binnenvaart of juist uitkomt. Intussen heb ik een aardige collectie Riekerhavenbrugfoto's opgebouwd, dat spreekt.

Volautomatisch

In de bijna twee jaar dat we hier nu wonen is er het nodige veranderd rondom deze brug. De belangrijkste verandering was wel de komst van de ernaast gelegen Uiverbrug voor autoverkeer. Er is maanden werk in gestopt om de bruggen synchroon open en dicht te laten gaan. Tamelijk irritant als je met je fiets volgeladen met boodschappen weer eens voor een open brug stond,

die open was vanwege een experiment en niet vanwege de schepen, wetend dat de wachttijd totaal onvoorspelbaar kon zijn en twijfelend of je nou wel of niet om de Riekerhaven heen zou fietsen of niet, want je weet maar nooit of ie na een minuut weer open zou gaan of pas na een kwartier. Inmiddels werkt de volautomatische bedie-

Brug 319: voorloper van de Riekerhavenbrug

ning alweer een tijdje en hoeft de brugwachter er niet meer heen op z'n fiets om de brug op te halen. Eén druk op de knop op afstand is tegenwoordig voldoende. Daartoe is de Riekerhavenbrug uitgerust met verkeerslichten, een camera en een bel.

KWALITEITSVERF IN KLEUR

Bij buitenverf staat kwaliteit voorop.
Daarom heeft Deco Home diverse professionele
verfsystemen; grondverf en afdek-
de u in 1500 kleuren kunt laten mengen.
Dus kom naar Deco Home wanneer u
voor mud, en vooral goud, kiest.

EVELEENS

Jan Evertsenstraat 63
1057 DP Amsterdam
Tel.: 6160365

DECO HOME ZORGT ERVOOR DAT IN HEDEN MOOD

en VWZ leden 10 % korting

Riekerhavenbrug in 1969: vanuit deze positie lijkt er weinig veranderd

Sport en cultuur

Omdat de Uiverbrug zo laag is, is het voor kleine bootjes niet meer mogelijk om er onderdoor te varen. Toen de Uiverbrug er nog maar net lag, zagen we regelmatig pleziervaartuigen met

grote vaart op de brug afstevenden in de veronderstelling dat ze er wel onderdoor konden. Je gaat er vanzelf van bukken als je dat ziet, ook al weet je dat dat niets uithaalt. Voorzover ik weet heeft nog niemand zijn hoofd bezeerd.

Al snel werd duidelijk dat het niet handig is de brug voor ieder bootje open te zetten. Het gros van de schippers kwam namelijk binnen vijf minuten tot de ontdekking dat er in de haven weinig te beleven viel als je er niks te zoeken had en men snel weer terug wilde naar de Schinkel. Intussen is er een groot bord aangebracht waarop 'Sport' staat met een rode streep erdoor.

De meeste schippers snappen dat wel. Kleine bootjes komen er nu alleen nog door als ze herkend worden of als ze erg lang voor het stoplicht blijven liggen, zodat duidelijk is dat ze er echt in willen.

Ook voor avond- en nachtverkeer is er iets op gevonden: boven het bord is een TL-licht aangebracht zodat het altijd leesbaar is. Hierdoor hebben we, als het donker is, een mooie combi van rode lampen die af en toe op groen springen met daarboven in het midden een streep wit. Dit geeft de Riekerhavenbrug iets extra's. Ik kan me al niet meer goed herinneren hoe de brug er uit zag zonder al deze toevoegingen. Zo snel went dat dus.

Of het kunst is of een stil protest tegen mogelijke opheffing van het groene bosje aan de westzijde van het Jaag-

pad weet ik niet. Misschien wel een combinatie van beide. In elk geval is aan de onderkant van de Uiverbrug een boom geschilderd. Een kale boom, als het ware tot de essentie van haar 'boomzijn' teruggebracht.

Oud en nieuw

Ik heb al eens eerder verteld dat een simpel bruggetje tussen de weilanden langs de Schinkel waarschijnlijk de voorloper is geweest van de Riekerhavenbrug. Dat is inderdaad zo. Bernard Eilers heeft in 1909 deze 'tweede brug langs de Schinkel' gefotografeerd en bekend is dat dit brug nummer 319 is. Deze brug bestaat uiteraard niet meer, maar in het boek 'Kaarten van Amsterdam 1866-2000' hebben we speurend met het vergrootglas de plek waar deze brug lag kunnen achterhalen: op de plek waar nu de Riekerhavenbrug ligt.

Wat ik nog steeds het indrukwekkendst vind heeft geen betrekking op de Riekerhaven- maar op de Uiverbrug. En niet op hoe die er uit ziet, maar hoe die 'klinkt'. Als de bruggen opengaan, gaat uiteraard eerst de bel. Hierna hoor je het doffe gekraak van de Uiverbrug die zich bij wijze van spreken moet losrukken van de kade. Het klinkt tegelijkertijd aards, onheilspellend en veelbelovend.

Ik moet er altijd even naar luisteren. Gek dat je lyrisch kunt worden van zo'n geluid. Tja, die brug klemt gewoon een beetje, in de zomer wat meer dan in de winter. Ik zit de komende maanden dus weer goed.

Inge

Lieve Stella

In ons dorp gaat het gerucht dat er volgend jaar gebaggerd gaat worden. Berust dit gerucht op waarheid?

R. Oddel te A.

Beste R.

Toen ik op 17 mei jl. bij de bewonersavond was, hoorde ik dat het inderdaad de bedoeling is om volgend jaar te gaan baggeren. Er zijn nog wel wat haken en ogen en daarom wordt de Werkgroep Baggeren uitgebreid om alles goed te kunnen coördineren. Lees meer hierover onder de kop bestuursberichten of op onze website: www.vwz-amsterdam.nl.

Lieve Stella,

Hoe komt het toch dat zoveel toeristen denken dat hier nog steeds een camping is, terwijl die toch al jaren geleden is opgedoekt?

C. Aravan te A.

Beste C.

Laatst sprak ik een Duitse dame die inderdaad de camping zocht, maar deze uiteraard niet vond. Ze vertelde me dat de plattegrond van Amsterdam, die bij binnenkomst van deze stad te bezichtigen is, vermeldt dat er een camping aan het IJsbaanpad is. Tja, dan is het niet zo verwonderlijk dat veel toeristen nog steeds verbaasd weer omkeren. Misschien moet er een bord "no campground" aan het begin van het IJsbaanpad komen, maar daar staan al zoveel borden.

Lieve Stella,

De laatste tijd zijn er steeds meer mooie foto's in de Nieuwsbrief te zien, maar deze verschijnen altijd in zwart-wit. Zijn er plannen om de Nieuwsbrief ooit in kleur te publiceren?

G.N. Bont

Beste G.,

Helaas zijn de drukkosten van kleur te hoog voor het beperkte budget van onze Nieuwsbrief. De meeste verhalen worden enkele dagen na verschijning op de VWZ-website geplaatst, waar je de foto's wel in kleur kunt bewonderen.

Lieve Stella,

Nou is er vorig jaar, ondanks al onze gefundeerde tegenwerpingen, toch een best wel mooie nieuwe brug over de Riekerhaven gekomen. Ik wil het even niet hebben over het ongekende lawaai dat de kunstmatige waarschuwingsbellen maken, maar ik heb gezien dat we er al geruime tijd niet meer overheen kunnen rijden. Niet dat veel mensen dat deden, maar toch. Wat is er aan de hand?

M.B. Rugop

Beste M,

Ik weet er niet het fijne van, maar ik heb begrepen dat dat te maken heeft met de bovenlaag van het wegdek op de Uiverbrug. Die was fout. Eerst was het nog fouter, maar dit was ook knap fout. En toen is de onderliggende laag van de brug zelf beschadigd. En nou is iedereen ruzie aan het maken over wie de schuld moet krijgen. En zolang de verzekeringen en de rechter en wie er allemaal nog meer bij betrokken is, het er niet over eens zijn wie de schade moet betalen, wordt de brug niet gerepareerd. Dus nog even geduld.

Overigens heb ik gemerkt dat het geen verkeerschaos is geworden op de rest van het Bedrijventerrein Schinkel. De brug was dus niet echt nodig, maar dat is weer een hele andere discussie. En we willen geen oude koeien wakker maken.

Lieve Stella,

Laatst liep ik langs het IJsbaanpad en zag dat daar een kast staat waar mededelingen in prijken over ver-

miste huisdieren, gewenste diensten en te koop aangeboden overvloedige spullen. Kunnen we zo iets ook aan de westzijde van de Schinkel krijgen?

O. Verkant

Beste O.,

De kast waar u het over hebt staat er al sinds jaar en dag en werd ooit door de gemeente neer-

gezet. Er is niets op tegen om het stadsdeel te vragen om zo'n kast aan het Jaagpad te plaatsen, maar dat zou dus een zaak voor de bewoners zijn. Maar ... u kunt uw berichten natuurlijk ook kwijt op de website van de VWZ (klik aan de linkerkant van de homepage op 'Prikbord') en dan bereikt u meteen de hele wereld. En hebt u hierbij hulp nodig? Laat het de redactie weten._

De Nijlgans (*Alopochen aegyptiacus*)

Wat maakt die gans een raar rauw geluid', dacht ik een paar weken geleden. 'Is dit baltsgedrag of zo?' Toen ik uit het raam keek wist ik niet wat ik zag. Wat een rare ganzen! Hoewel? Ze leken meer op eenden, maar dan wel hele exotische. Direct een foto van ze gemaakt om later in het vogelboek te kunnen opzoeken wat ik nou eigenlijk gezien had.

Voor wie ze ook nog nooit gezien heeft: het zijn dieren met een opvallende kastanjebruine vlek om hun oog, alsof ze een bril dragen. Hun verenkleed verloopt van lichte grijsgroene tinten naar rood en oker. Ze hebben een donkerbruine vlek op de onderborst en om hun hals een kastanjebruine kraag. In uiterlijk is er geen verschil tussen het mannetje en het vrouwtje.

M'n vogelgids vertelt me dat het een in Nederland vrij schaarse broedvogel is. Op het internet lees ik echter dat we ze inmiddels overal in ons land kunnen tegenkomen. En zoals de naam al zegt: ze komen van oorsprong uit het Nijlgebied in Afrika. De huidige populatie is ontstaan doordat geïmporteerde vogels uit particuliere watervogelcollecties ontsnapten en een eigen leven gingen leiden.

Ons klimaat is kennelijk geen probleem want de Nijlgans gedijt hier prima. Momenteel broedt het

paar dat ik waarschijnlijk gezien heb op een van de Schinkeleilanden. De eieren die ze leggen komen altijd wel uit, want hun nest en jonkies worden tamelijk agressief verdedigd. Als je met je bootje te dichtbij komt, maken ze er echt werk van om je weg te jagen, heb ik onlangs mogen ervaren. Ik zat me al af te vragen of ze niet een nest hadden ingepikt van een witte eend, die hier kort daarvoor zat te broeden en die gedachte wordt bevestigd door wat ik op internet lees. Nijlganzen kraken namelijk nesten van andere watervogels, waarbij de voorkeur uitgaat naar die van de grauwe ganzen. Als het moet worden de bewoners van een reeds bezet nest er zonder pardon van afgejaagd. Maar ook kraaien moeten oppassen, want het is voor de nijlganzen geen punt om hoog in een boom te broeden! De jonkies laten zich, als ze groot genoeg zijn, gewoon naar beneden vallen en overleven dit nog ook.

Dat er in Amsterdam en omgeving al heel wat Nijlganzen waar te nemen zijn werd bevestigd door een collega van mij. Toen ik trots vertelde wat voor wonderlijke vogel ik nou weer had gezien, zo maar vanuit het raam van mijn woonbootje en ik foto's liet zien, zei ze: 'O die. Daar zit het in Diemen bij de plassen helemaal vol mee.' Waarmee 'mijn' nijlganzen op slag een stuk gewoner worden. Ik vraag me nu ineens af of het koppel ganzen dat hier al jaren woont op termijn niet vervangen zal zijn door een stoet nijlganzen ... Tja, we zullen zien.

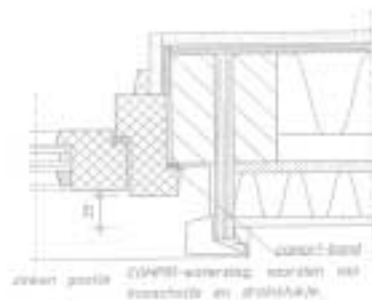
Inge

J.H. Ardesch B.V.

Aannemersbedrijf

Arkenbouw

Wij geven vorm aan uw water- woon- wensen.

Ommerweg 2 7683 AX Den Ham
Postbus 51 7683 ZH Den Ham
Tel. 0546 - 672712
Fax. 0546 - 672069
Email: herman.ardesch@planet.nl
Website: www.ardesch.com

Aannemersbedrijf Ardesch is een van de veelbelovende arkenbouwers van deze tijd.

Met het uit 1931 stammende Hammer bouwbedrijf als basis bouwen we op een perfecte locatie in Hardenberg woonarken in diverse maten en uitvoeringen.

Met een team van vakmensen werken we dagelijks geheel op specificatie van onze opdrachtgevers aan 2 arken met een doorlooptijd van 14 tot 16 weken na de werkvoorbereiding.

Een groot, ruim en overdekt droogdok geeft ons de gelegenheid het gehele jaar door los van de weersinvloeden te werken aan uw specifieke ideeën.

Wij begrijpen dat dit slechts een oppervlakkige kennismaking is en geven u daarom met klem aan: Heeft u bouw- of verbouwplannen maak dan gerust een afspraak met ons.

Maar ook:

Als deze advertentie u gewoon nieuwsgierig heeft gemaakt bent u van harte welkom. Maak dan vrijblijvend een afspraak voor een nader gesprek of voor een bezoek aan onze bouwlocatie te Hardenberg u kunt ook de website bekijken.

Het is beslist de moeite waard.

Herman Ardesch.

Aan dit nummer werkten mee:

Willem-Jan Bloem, Gerda de Bruijn, Inge Epping, Wilbert van Eijck,
Paul Lichtenbelt, Alice van der Meer, Dave Schmalz, Hugo Schuit, Ellen Walthuis.

De VWZ Nieuwsbrief is een uitgave van de Vereniging Woonschepen Zuid.

Het correpondentie adres van de Vereniging is:
Ijsbaanpad 76 F, 1076 CW Amsterdam

email-adres redactie: nb-redactie@vwz-amsterdam.nl
email-adres bestuur: bestuur@vwz-amsterdam.nl
email-adres website: beheer@vwz-amsterdam.nl

Voor commerciële advertenties kunt u contact opnemen met
Dave Schmalz, Ijsbaanpad 62 E, 1076 CW,
e-mail: Dave.Schmalz@inter.nl.net

Kleine advertenties van leden van de VWZ zijn gratis.

Geachte klanten, bedankt!

Door ú werden wij de grootste.

Je wordt niet vanzelf binnen tien jaar marktleider. Daar heb je het vertrouwen van veel klanten voor nodig. ABC Arkenbouw kreeg dat. Wij zullen alles doen om het te houden.

Wij willen bewijzen úw vertrouwen en onze goede reputatie waard te zijn.

Dankzij de nog steeds groeiende vraag naar onze riant en prettig geprijsde drijvende huizen is zojuist ons gloednieuwe bedrijfscomplex op Urk geopend. Het grootste, modernste en efficiëntste waterwooncentrum van Nederland. Binnenkort houden wij daar een feestelijke open dag, waarvoor wij al onze klanten uitnodigen. Trouwens: u bent natuurlijk áltijd welkom bij ABC.

Tegelijk met onze nieuwe hoofdvestiging hebben we ons een kersvers logo aangemeten: drie golfjes. Die weerspiegelen niet alleen onze affiniteit met het water, maar ook onze drie divisies: arkenbouw, betonreparatie en -constructie. Want ABC Arkenbouw heeft nu eenmaal álles in huis voor waterwonen.

Directie en personeel ABC Arkenbouw

Griend 3, 8321 MN, Urk
Tel.: 0527-201345
Fax: 0527-201450
www.abc.arkenbouw.nl
E-mail: info@abc.arkenbouw.nl

 ABC Arkenbouw
T h u i s o p h e t w a t e r

Hans Willemssen **Adviesbureau** **Woonarken** **Nederland**

Bemiddeling bij:

Aan- en verkoop
Financieringen
Taxatie en Bouwbegeleiding

Hans Willemssen
Adviesbureau Woonarken Nederland

Lange Muiderweg 530-s 1382 LC Weesp
Telefoon 0294 - 450752 Telefax 0294 - 450751
Mobiel 06 - 53660559

www.awn.nl